

" От всякъде врази.
Бедасида е в броня
Зенитите се кашлят към звездите
и крачките и светят с бяла дия
.....
Но после след жестокия погром,
когато пращни, морни и окъсани
се юрнете назад към своя дом -
ще ви посрещнем злобни и навъсени"
/ Хроника /

Но слушай как в студено
но то звънтят
през тази нощ антени-
ните отчетливо
И аз не спя, и те не ще
заспят,
и ти не ще заспиш чо-
вечество".

/ " Антени " /

Разностранна е дейността на Вапцаров в нелегалната и миноподривна партийна работа. Всяка възложена му задача, от малката до голямата, от писането и разпространяването на лозунги до организирането на нелегални сборки и пренасянето на оръжие, Вапцаров извършва с еднакво старание. За него нямаше " дребна и незначителна" работа в партията. Той знаеше, че всички работи са свързани и че неизпълнението на малката работа може да провали голямата акция.

Полицейският обръч около Вапцаров все повече се затяга. Агентите вече открито го следяха. Обикновено явление беше станало той да седи в компанията на някой агент в кафене " Средец " или да се облъска с друг по пресечките на улиците. Всеки ден да него ставаше все по-опасно. Той виждаше тази опасност, нещо повече, той знаеше, че един " прекрасен " ден ще се отзове в полицията и ще бъде заставян с всички модерни средства на инквизицията да отговаря за " противодържавните си " си деяния. Но това не го смущаваше и нито за миг не разколеба волята му да работи с всички сили и да даде в борбата всичко, всичко каквото може, за да бъде доведена борбата до победен край. Напротив много по-обезкоени за неговия живот са близките му, които не един път го увещаваха да бъде по-предпазлив, да намали темпа на работата, да мине в нелегалност, да стане партизанин. През зимата на 1941/1942, по решение на щаба на Разложкия партизански отряд, той беше повикан да излезе в Балкана. Александър Пидин е изпратен в София да уреди преминаването на Вапцаров в отряда. Той отказва с думите : " Едни отиват парти-

С. Велков